

Veitsludámurinn var yvir Vestmanna henda dagin. Her eru tvær í færeyskum búna á hátíðarhaldinum

liggjandi í, við það at ein siglingarrenna er gjörd fram við tí vestara landinum við eini brúgv tvørtur um.

Grótkastið á Grønanesi var heldur ikki við í sáttmálanum, men er komið inn í myndina seinni.

Símin Simonsen takkaði at enda øllum, sum hava verið við í arbeiðinum.

Tað er Landsbyggifelagið, sum hefur staðið fyri projekteringini og Waagstein og Højgaard & Schultz hefur staðið fyri byggingini. El-arbeiðnum hefur P/f Leif Mohr staðið fyri.

Annar røðari var Mikkiál Helmsdal, landsverkfrøðingur. Hann segði m.a.:

Fyri 200 árum síðan

»Fyri 200 árum síðani segði Jens Chr. Svabo í sinum »Indberetninger fra en rejse i Færø« at »Vestmannahavn kan anses for den bedste havn i landet«.

Óg fyri 75 árum síðani segði Palle Bruun, verkfrøðingur, í síni »Indberet-

ning om de færøske havneforhold« í sambandi við tær umfatandi og gjølligu kanningar, hann gjørdi, at »Vestmannahavn er vel nok den roligste havn på Færøerne«.

Hóast konir menn soleiðis hava hildið, at Vestmanna er besta náttúrhavnin vit hava, so hefur alla mína tíð sum landsverkfrøðingur tankin um at fáa eina rættuliga havn inni í hesari náttúrhavn, prutlað undir lokinum.

Longu undir krígunum verður í umsókn til tingið um játtan til útbygging av havnalagnum tikið til hvussu ringt tað er at liggja við nýggju bryggjuna á Heyganesi, og at møgulig nýjttan eisini er ætlað til bygging, sum botur um hesi viðurskipti.

Í 50-unum fekk Haldór á Fjørð, sáli, sonin Heina at festa á pappir, sína hugsan um hvussu trygt legupláss skuldi gerast, og var tað ein havnarhylur innanfyri Grønanes, hann hevði í huga. Hann hevði ikki sama snið hesin, vit hátíðarhalda í dag; men

tankin var hin sami.

Seinastu ferð

Landsverkfrøðingurin hevur stotatt verið við í samstarvi við vestmenningar í stórt áramál, og nýtti høvi at takka núverandi og undanfarnu bygðaráðum. Hann segði:

Hetta verður ivaleyst seinastu ferð eg eri til havnavigslu í Vestmanna; tí vil eg takka ikki bert hesum bygðaráðnum, men eisini teimum undanfarnu fyri gott samstarv og mangan góðan fundin, har lunnar vóru lagdir undir framburð í bygðini.

Eisini vil eg takka fyri góða samstarvið og viðskiftið, stovnurin hevur havt við teir, ið projekterað hava, nevniliga Landsbyggifelagið og við teir, ið bygt hava, byggifelögin Gunnar Waagstein og Højgaard & Schultz og ynskja teimum hjartaliga til lukku við vakra og dygdargóða úrslitinum.

Uppskipað størstu mongd

Síðan røði kapprøðarbáturin Vestmenningur, sum eisini er Føroya-meistari í ár, út í havnarlagið, har silkisnórurin varð kliptur. Við sær høvdu teir Jóan Jakku Durhuus, fyrrverandi skipara, sum fekk til uppgávu at klippa snórin.

Gomul og nýggj skip fáa innivist í nýggju havnini. Her Vestfinnur og Heygadrangur

Jóan Jakku Durhuus er ein teirra ið hefur fingið stórsta fongin upp á land í Vestmanna, øll tey áriní hann hevur verið til skips.

Hann er nú 70 ára gamal, og hevur uppliva menningina innan fiskiskapin frá slupptíðini til iðnaðarskipini, nú hann hevur verið við Gullfinni á fiskileið.

Seinast hevur hann verið við Vestfinni, men er nú farin í land. Tó hevur hann ikki slept tí arbeiði hann hevur fingist við á sína tíð. Nú ror hann út við seksæringi, tá veður er til tess.

Vestmenningur var sostatt fyrsti báfur í nýggju havnina, og eftir honum komu Vestfinnur og Heygadrangur. Nýggja havnin var hervið tikið í nýtslu.

Vestmanna Havn hevur

atløgubryggju til stöddar 177 metrar og 12.000 m² havnarøki. Hylurin er 40.000 m² til stöddar.

Til hesa bygging er nýtt 300.000 m³ av gróti. Økið er planera og eru her 10.000 m² tøkir til havnarøki, eitt nú til vinnulig endamál. Her verður hugsað um virkir av einum hvørjum slag, tó at einki ávist er samtykt enn.

Samtykt er tó, at oljutangarnar skulu flytast út í grótbrotið, sigur Símin Simonsen, bygðaráðsformaður.

Eftir hátíðarhaldið var døgurði fyri innbodnum gestum, í matarhøllini á Fiskavirkinum, har umleið 120 fólk vóru savnað saman.

Nógvar røður vóru hildnar, sum tóku drúgva tíð. Allar byrjaðu tó á

sama hátt, tá menn takkaðu fyrri at teir og konur vóru boðin við, — undantikið útvarpstjórin sum málbar seg soleiðis, at kona hansara altið minti hann á at siga takk fyrri, at tey bæði vóru boðin við!

At veitsluhaldið í samband við havnarvigsluna eisini var fyri øllum vestmenningum var eyðsæð, tá bygðarfólkið alt um kvøldið varð boðið í dansistovuna at hoyra tónleikarbólkin Vestmenn spæla og syngja til dans.

Dansað var eisini alla náttina, og neyvan hevur litla dansistovan »Silki-eynni« hýsa so nógvum fólki, sum í øllum aldursbólum, sum júst hetta kvøldið.

Tá fólk komu á fótur aftur sunnumorgun, var fyrsti kavin lagstur í ár, og skipini lógu trygt

Havnar Hornorkestur spældi til hátíðarhaldið. Eisini orkesturstjórin noyddist at koyra hendurnar í lumman, so tær ikki loftnaðu. Tí var neyðugt at koyra »dirigent-stavin« í munnin

Fólk eygleiða 10-mannafarið sum kemur inn gjøgnum havnarlagið. Eisini Jóannes Dalsgaard, lögtingslimur, vitjaði í Vestmanna henda dagin